

фициалнитѣ срѣщи желание, Австро-Унгария да постигне всички искания въ сферата на нейнитѣ интереси.

Тази важна декларация на Бисмарка не би учудила този, който е посветенъ въ систематичнитѣ усилия на германския канцлеръ да привлече въ своята орбита политиката на Австрия. Послѣдвалитѣ конгреса събития обясняватъ тази и много други декларации на Бисмарка въ полза на Австро-Унгария.

„Шуваловъ, пише Ристичъ, ме самъ посвѣтва да се съгласимъ съ Австро-Унгария по всички въпроси, които ни интересуватъ“.

Френскиятъ делегатъ въ конгреса, Вадингтонъ, като обяснявалъ на сръбския министъръ рѣшението на Бисмарка щото Австро-Унгария да бжде удовлетворена по всички направления, изтъкналъ обстоятелството, че тая държава си е извоювала вече първенство въ конгреса. „Сърбия, прибавилъ Вадингтонъ, ще успѣе въ исканията си, ако се съгласи прѣдварително съ Австрия“.

Мнѣнието на английскитѣ делегати не било благоприятно за Сърбия, но пъкъ отъ друга страна тѣ не изказали никакви възражения противъ аспирациитѣ на това княжество. „Нека оставимъ Сърбия еѣ сферата на австрийскитѣ интереси“, се произнесълъ Сализбури.

Тѣй щото „центърътъ на гравитацията на сръбскитѣ интереси се намира въ ржицѣтѣ на Австро-Унгария, завършва Ристичъ въ единъ рапортъ.

VI.

Развитие на въпроситѣ въ конгреса. — Ристичъ подновява прѣговоритѣ съ Андраши. — Сръбски мемоаръ до конгреса въ Берлинъ.

При това положение на работитѣ князь Миланъ почналъ да се разколебава въ вѣрата си къмъ Австрия; той почналъ да се безпокои сериозно, за дѣто австрийскитѣ делегати избѣгвали да опрѣдѣлятъ точно условията на бждещото Австро-Сръбско съглашение относително териториалното разширение на княжеството.